

فرقت مع شیخ الحدیث رحمة الله عليه

حافظ محمد ابراہیم فانی

نعرہ زد ہاتھت بہار ملت بیضا نماند
طالبانِ علم و فن را مرجع و ماؤسے نماند
مشرستان شد زمیں از فرقت شیخ الحدیث
آسمان لرزید و گفت ہائے مولانا نماند
اے خدائے مہرورم اندر دل ویران من
طاقت صبر و شکیب و ضبط و اویلا نماند
اشک ریزد دیدہ بینائے نورشید و تسم
خون برادج شفق کال حضرت والا نماند
لشکر آہم زدل بیرون سے آید ولے
جائے خمیسہ یا خدا در وسعتِ صحرانم ماند
رفت از دنیائے دواں آل قطب اقطاب زمن
شاہ ہفت اقلیم ملت نازش تقویٰ نماند
نیست در میخانہ ماشور بزم میکشاں
ساتی موش برفت آل جام و آل صہب نماند
اے خدائے دو جہاں از دست گلچین اجل
رشک بستاں زیب گلشن آل گل عین نماند
تیرہ و تار یک و خیرہ شد تجلی گاہ دل
بیچ نقش نور برای دادی سینا نماند
کائنات قدسیاں نالہ بخوناب جگر
فانی اندوہ گیس در بحر غم تنہا فانا